

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਵੋਰ ਡੀ ਫਾਬਾਤੀ ਜੀ

ਵਿਲੱਖਣ ਮੋਟਰ ਅਤੇ ਜਨਰਲ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਪਰਾਇਵੇਟ ਲਿਮਿਟੇਡ., - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ

FAO 129 oi 1961.

1004

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ (1939 ਦਾ JV)-SsJ10 ਅਤੇ 110-A ਤੋਂ HO-F-

----- ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ—ਕੀ

ਹੈ

ਸਤੰਬਰ, ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ HL ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ

ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ — ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸੀਆਈਐਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ
ਲਾਇਤ ਮੁਕੱਦਮੇ — ਕੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — S.96(2)-ਬੀਮਾਕਰਤਾ—ਕੀ ਤਾਲ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ (ਸੀ
ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ^ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ। »

(3) 1962 PLTL 1110.

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੋਰਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਣਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ, *ex*, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸੰਸਥਾਨ ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਫਿਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਕੈਰੀਅਰ ਤੱਕ ਧਿਰਾਂ ਕੋਲ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਨਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ V ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ ਆਮ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਪਰ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਇਸ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੇ ਕਿਸੇ ਹਾਦਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 110-ਐਫ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਾਈ ਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 110 ਨੂੰ ਬਦਲਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ 1956 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਤੋਂ 110-ਐਫ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ 'ਸਥਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਸਤਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। k ਦਾ ਇੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜੋ ਦਸਾਂ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ-

ਉਸ ਹੱਕ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨਾ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਘੋਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੀਮੇ ਦੀ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਬੀਮਾਕਰਤਾ/ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਬੀਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 96(2) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਬਚਾਅ ਪੱਖਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, 1939

1 ਨਵੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ 1 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਮਿਸਟਰ ਫਾਲਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐਨ. ਗਰੋਵਰ ਦੀ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

, ਸ਼੍ਰੀ ਜੀ.ਐਸ. ਗਿਆਨੀ, ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ, ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ,

1961, ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਨਾਮ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚੇ ਸਮੇਤ 8,000 ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਯੂਨੀਕ ਮੋਟਰ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ > ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਬਬੇ, ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

i ਐਨ ਐਨ ਗੋਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਏ ਐਮ ਸਮ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਚ.ਆਰ.ਸੇਢੀ ਅਤੇ ਸੀ.ਐਲ ਲਖਨਪਾਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ।

ਨਿਰਣਾ.

. ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.—ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1961 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 129 ਅਤੇ 1961 ਦੇ 163 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ,

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁਆਇੰਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

ਉੱਚੀ 27 ਨਵੰਬਰ 1958 ਕਰਤਾਰ ਸਿਰਿਘ, ਜੋ ਕਿ ਜਲੰਧਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਨੰਗਲ ਸ਼ਾਮਾ, ਜਲੰਧਰ-ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਰੋਡ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਐਨ.ਈ.-1478 ਨੇ ਟੱਕਰ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਉਤਰਿਆ ਸੀ। ਸਾਈਕਲ ਸੜਕ ਦੇ ਕੱਚੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਈ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 13 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਤੀ 13 ਮਾਰਚ, 1959, ਜੋ ਕਿ 10 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਸੀ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ। ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਦੋਂ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰਿਆ ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਇਲਾਜ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੇ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਅ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਟਰੱਕ ਦੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਸਨ, ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਿੰਦੂਆਂ ਨੂੰ ਕਲੇਮਜ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਢੁਕਵਾਂ ਕੇਸ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਹੋਰ ਮੁੱਦੇ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪੁਰਸਕਾਰ. 8,000 ਦੀ ਲਾਗਤ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ।

ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਪੀਲ (FAO 129 ਆਫ 1961) ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 1961 ਦੀ FAO 163 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। 19,150 ਹੈ।

ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ
ਇਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

- (1) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ 27 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਵਾਪਰਿਆ ਹਾਦਸਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਲੇਮ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਅਵਾਰਡ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ;
- (2) ਕੰਪਨੀ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੀਮਾਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਜਾ ਸਕਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ; ਅਤੇ
- (3) ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਈ ਵੀ ਮੁੱਦਾ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਟਰੱਕ ਡਰਾਈਵਰ ਦੀ ਕੋਈ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਖੋਜ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 110 ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਮੋਟਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਉਪਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਜਾਂ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਮੋਟਰ ਵਾਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਬਾਰੇ. ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (3) ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਵਾਪਰਨ ਦੇ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਉਕਤ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਬੀ, ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਡੀ, ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ

ਯੂਨੀਕ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਮੋਟਰ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਈ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ

ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲੀਆ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਤੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ^{ਇੱਕ} ਡੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 110-ਐਫ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੋਕਦੀ ਹੈ: -

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ “ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕੋਈ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ- ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.

ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵਾ ਜਿਸਦਾ ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ”

ਕਮਾਰੀ ਸੁਸਮਾ ਮੇਲਿਤਾ ਬਨਾਮ ਸੈਂਟਰਲ ਪ੍ਰੋਵਿਸ਼ਨ ਟ੍ਰਾਂਸਪੋਰਟ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਲਿਮਿਟਿਡ (1) ਵਿੱਚ , ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 110-ਐਫ ਕਿਸੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। - ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ। ਇਹ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਲਈ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਦਸੇ ਸਬੰਧੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਪਰੇ ਸਨ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ 18 ਸਤੰਬਰ 1959 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ 7 ਅਗਸਤ ਤੋਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1959. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 18 ਸਤੰਬਰ, 1959 ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਪਰ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਬਾਰੇ ਸਥਿਤੀ, ਅਰਥਾਤ, ਕੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਪਿਛੋਕੜ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਹ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਈ

ਕਿਸੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਿਛਾਖੜੀ ਜੈਨੇਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਯਮ ਉਸ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਬੀਮੇ ਤੱਕ ਵੀ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ ਕੋਲ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, I

ਇੱਕ ਸੂਟ ਦਾ ਮਤਲਬ. ਖਾਤਮਦਲ ਬਨਾਮ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਿਰ (2) ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ , ਜਿਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਰਤਾਰ ਪਾਪ ਦਾ ਕੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਗਰੇਵਰ, ਜੇ. ਸਵਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਦਾ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ।

ਇਸ ਦੇ ਸੀਵਧਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਹੋਵੇਗਾ

ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਕਾਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕ, ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਉਪਾਅ ਤੱਕ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਰਾਹੀਂ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਜ਼ਾਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਬਨਾਮ ਮਾਊਂਟ ਮਕਤੁਲਾ ਚੌਥੈਨ (3) ਵਿੱਚ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਏਸੀਜੇ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਲਈ । ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾ ਕੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ 1923 ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਟੇਦਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਕਬਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲੀਜ਼ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ।

ਹਰ ਸਾਲ ਲੀਜ਼ ਮਨੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ 'ਤੇ। ਇਹ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਵਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਨਾਮ ਠੇਕੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਉਸ ਲਈ ਕਬਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਸੀ। ਨਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 230 ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲੀਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਲੇਮਾਨ, ਏਸੀਜੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿ ਠੇਕੇਦਾਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ, ਜੋ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ:-•

“ਸਾਨੂੰ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਫੋਰਮ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ

(2) A.I.R. 1961 M.P. 295.

(3) A.I.R. 1932 AU. 30.

ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੁਰਾਣੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ; ਪਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੋਰਮ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਵਾਨੀ ਨੂੰ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਫੋਰਮ ਦੀ ਚੋਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਸਲੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦਾ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਫੋਰਮ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ”

ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਜੇ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਘਟਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਨਵੇਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 220 ਨੇ ਠੇਕੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ "ਜੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 212 ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ: -

"ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬਿੰਦੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇਦਾਰ ਕੋਲ ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉੱਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।"

ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਪ੍ਰੋਵਿੰਸ਼ ਬਨਾਮ ਮਾਉਟ ਅਤੀਕਾ ਬੇਗਮ (4), ਬੈਂਚ ਵਿੱਚ ਗਵਾਇਰ ਸੀਜੇ, ਸੁਲੇਮਾਨ ਅਤੇ ਵਰਦਾਚਾਰਿਆਰ ਜੇਜੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਸੁਲੇਮਾਨ ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਲੰਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਨਵਾਂ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਝੁਕਾਅ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪੰਨਾ 37 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਲਾਹਕਾਰ

(4) ਏਆਈਆਰ 1941 ਐਫਸੀ 16.

ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੱਖੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ:-

“ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਚਰਿੱਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।”

ਗਰੋਵਰ, ਜੇ.,

ਪਰ ਸੁਲੇਮਾਨ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਚਰਚਾ ਲੀਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਫੈਡਰਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਬੈਂਚ 'ਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸੁਲੇਮਾਨ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਲੱਭਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਸਨੇ *ਹਜ਼ਾਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੇ ਕੇਸ* (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਅਤੇ ਜੇ ਅਜੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਬਾਕੀ ਸਨ, ਦੇ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਅੰਤਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਬਾਰੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ-ਪੱਖੀ ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਧਾਰਨਾ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਸਿਰਫ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਬਦੀਲੀ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਾ ਸਿਰਫ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਸੰਸਦ ਦਾ ਕੋਈ ਐਕਟ ਉਸ ਵਿਧੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਬਦਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਕੋਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਦਲੇ ਗਏ ਮੋਡ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ . ਪਰ ਇੱਕ ਉੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਲੀਬਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਣਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਹੱਕ ਹੈ, ਨਿਯਮਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਵੱਖਰੀ ਗੱਲ ਹੈ (ਮੈਕਸਵੈਲ ਆਨ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਐਨਐਫ ਸਟੈਚੂਟਸ, 11 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਪੰਨੇ 216-217), ਕ੍ਰੇਜ਼ ਵਿੱਚ। ਸਟੈਚੂਟ ਲਾਅ, 6 ਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ ਵਿਚ, ਪੰਨਾ 400 'ਤੇ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿ ਇਸ ਫਾਰਮ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ। ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਟ੍ਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਸਲਮੰਡ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਥਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਉਹਨਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ

ਉਹਨਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ-

"ਕੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਠੋਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਸਿਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ; ਪਰ ਕਿਹੜੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰੋਸੀਜਰਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਹਜ਼ਾਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਚੰਗਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਚ ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦਾ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਛੁਹਿਆ ਜਾਂ ਖੋਹਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਖਾਸ ਖੇਤਰ/ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣਾ। ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਿਰਫ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ ਕਿ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 110-ਐਫ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 110 ਦੀ ਥਾਂ ਲੈਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 1956 ਦੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 110-ਏ ਤੋਂ 110-ਐਫ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜੋ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਸਤਾ ਅਤੇ ਤੇਜ਼ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਤਸੀਹੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਰਜਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਉਪਾਅ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ *ਹਜ਼ਾਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੇ ਕੇਸ* ਵਿੱਚ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਿਯਮ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਬਿਆਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਵਕੀਲ ਨੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ *ਬੀਰੇਸ਼ਵਰ ਨੈਤਿਕ* ਬਨਾਮ *ਇੰਦੂ ਭੂਸ਼ਣ ਕੁੰਡੂ* (5), ਅਤੇ *ਸੁਬਰਾਮਣਿਆ ਅਈਅਰ* ਬਨਾਮ *ਨਮਾਸੀਵਯਾ ਅਸਾਰੀ* (6) ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਲਕੱਤੇ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਫਾਂਸੀ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਲੈ ਰਿਹਾ ਸੀ

(5) ਏਆਈਆਰ; 1943 ਕੈਲ. 573.

(6) ਏਆਈਆਰ 1918 ਮੈਡ. 162.

ਬੰਗਾਲ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਡੈਬਟਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਰਜ਼ਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਬੋਰਡ ਅੱਗੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸੋਧ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ

ਮੁਨਸਿਫ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਜ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ* ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ: ਮੁਨਸਿਫ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਬੀ.ਜੇ. ਉਲਝਣ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੱਲੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਕ੍ਰੇਜ਼ ਅਤੇ ਸਲਮੰਡ (ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕੱਢੇ ਗਏ) ਦੇ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੁਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇਣਦਾਰੀ ਇੱਕ ਕਰਜ਼ਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ। ਫੋਰਮ ਦੀ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮੁਨਸਿਫ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਏ ਹਾਦਸਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸਲ ਅਧਿਕਾਰ ਕੇਵਲ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ, ਪਰ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਜਾਂ ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਵੀ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਨ 'ਤੇ, ਹਰਜਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ/ਸੀਮਾ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ 60 ਦਿਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 110-ਡੀ ਕਿਸੇ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਰਕਮ ਡਿਸ-

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ- ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ

ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਾਦਾਂ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ, ਬਹੁਤਾ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਸੁਲੇਮਾਨ, ਏ.ਸੀ.ਜੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਰੈਜ਼ ਪੈਕਟ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਆਪਣਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਹੀ ਉੱਠ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲੰਬਿਤ ਹੈ।

ਕਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਜਦੋਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੱਲ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 110-ਐਫ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰਕਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵੀ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਜੋ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ *ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਵਾਜੇਚੰਦ ਰਾਮਜੀ ਬਨਾਮ ਨੰਦਰਾਮ ਦਲੁਰਾਮ (7)* ਵਿਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਮਲਤਦਾਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਸ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਖੋਲ੍ਹ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਹਾ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ “ਅਧਿਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ” ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਾਮਲਾਲ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾਚੰਦ (8) ਵਿੱਚ ਸਾਰਜੈਟ, ਸੀਜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ। “ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ”। ਇਲਨ ਸੁਬਰਾਮਣੀਆ ਅਈਅਰ ਦੇ ਕੇਸ (9), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਿਯਮ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲੰਬਿਤ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਧਾਂਤ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਸੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੰਨਾ 163 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਵਾਲੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹਨ: -

“ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਰਾਜਾ ਅਈਅਰ ਨੇ ਅੱਗੇ ਉਹਨਾਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਏ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। *ਕੋਲੋਨੀਅਲ ਸੂਗਰ ਰਿਫਾਈਨਿੰਗ ਕੰਪਨੀ*, ਬਨਾਮ *ਇਰਵਿੰਗ ^LO^* ਵਿੱਚ ਲਾਰਡ ^ਕਨਾਟਨ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਸੈਸਰ ਲਾਅ ਦੇ ਪ੍ਰਾਂਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਵਿਧੀ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜ਼ਮਾਉਣ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ।”

(77) ILR 31 0*47545.

(8) ILR 10 Bom. 365.

(9) ਏਆਈਆਰ 1918 ਮੈਡ. 1962

ਇਸ ਲਈ, ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੋਰਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਸੀ।, ਕੁਝ ਹੋਰ ਨਿਯਤ ਅਧਿਕਾਰ ਉਭਰਦੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਫੋਰਮ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ। ਇਹ ਹੁਣ ਆਖਿਰਕਾਰ *ਗਰਿਕਾਪਤੀ ਵੀਰਯਾ ਬਨਾਮ ਐੱਨ. ਸੁਬੀਆ ਚੌਧਰੀ* (11) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਇਸ ਨਾਲ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅਧਿਕਾਰ ਫਿਰ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ

ਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇ ਕਰੀਅਰ ਤੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਮੈਂ || ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 110-F ਲਿਖਿਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਐਕਟ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ 'ਤੇ ਲਿਖਿਤ ਸਨ? ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸਾਧਾਰਨ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਜੇਕਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਦੁਰਘਟਨਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਤੇ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਇਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਆਦਰ ਸਹਿਤ, ਮੂਲਕ ਇਜ਼ਾਜ਼ ਬਨਾਮ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਗੁਡਜ਼ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ (12) ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ।

ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ 'ਤੇ ਬਹੁਤ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਸੀਮਾ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿਚ ਇਸ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਲੇਮ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੱਕ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਪਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਹੁਤ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਧਾਰਾ 110-ਏ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਸੱਠ ਦਿਨ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਦੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਾਕਤ ਗੁਆ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(11) ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 540।

(12) 1961 PLR 524

ਵਿਲੱਖਣ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਮੋਟਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ¹ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੇਰੀ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕੰਪਨੀ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ- ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਪੋਲਿੰਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ, ^ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਬੀਮਾ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ: -

“ਬੀਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਾਖਲਾ, ਪੇਸ਼ਕਸ਼, ਵਾਅਦਾ ਜਾਂ ਭੁਗਤਾਨ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੀ ਗਈ ਲਿਖਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਕਿ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਬਚਾਅ ਜਾਂ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨੂੰ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਮ 4 ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣਾ ਅਤੇ ਚਲਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਂ ਬੀਮਤ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਅਖਤਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੀਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੇ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਲੋੜ ਪੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੰਪਨੀ ਕਰੇਗੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭੁਗਤਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਕਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਬੀਮਾਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਸ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।”

ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਗਲਤ -7 ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ। *ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼ ਇੰਡੀਆ ਜਨਰਲ ਇੰਸ਼ੂਰੈਂਸ ਕੰਪਨੀ, ਵੀ . ਕੈਪਟਨ ਇਤਬਰ ਸਿੰਘ (13)* ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਸਿਰਫ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਹੀ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 96(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਯੋਗ ਸਨ। ਉਸ ਨੇ ਪੰਨਾ 1335 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਥਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

“ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਜ਼ਖਮੀ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਸ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੁਝ ਅਧਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ,

ਕਠਿਨਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ, the; ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਬਸ਼ਰਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਲਿਸੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਖਵਾਂ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇ, ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ

ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਭਰੋਸਾ-ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਐਡ ਲਈ ਸਾਰੇ ਬਚਾਓ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਬਚਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਜੀ ^{ਰਵਰ} ਜੇ ਬੇਨਤੀ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ,

ਬੀਮੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਇਹ ਉਸ ਕੋਲ ਪੂਰਾ ਹੈ
ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ।"

ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸਾਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ ਕਿ ਕਿਵੇਂ ਪਾਲਿਸੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਬੀਮਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲੈ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਪਾਲਿਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵੱਲ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਸ਼ਰਤ, ਜੋ ਕਿ ਸਮੱਗਰੀ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਕੁਝ ਅਸਾਧਾਰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਿਹੜਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਨਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਾਰੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਲੈਣ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਇਹ ਬੀਮੇ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

ਤੀਸਰਾ ਨੁਕਤਾ ਵੀ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੂਜੇ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੌਜੂਦਾ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਬਣਾਇਆ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 5 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਡੀ. ਫਲਸੌ, ਸੀਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ. ਆਰ. ਟੀ

